

Prva razpoklina, ki se kaže na naši hiši, je kakih dvajsti tisuč prekmurskih Slovencev na ogerski strani, katerim so svoje dni vsilili luteransko vero. O Marija, mi molimo danes za vse Slovence, da si jim mila, a vendar te posebno prosimo za tote nesrečne naše brate, da jim pri tvojem božjem Sinu milost izprosiš, da jim na skorem zasiže luč sv. vere. Toda ta razpoklina ravno nevarna ni, dasi naše oči jako boli, večja nevarnost našemu domu od druge strani preti.

Drugo razpoklino v našem domu povzročujejo naši liberalni Slovenci. Časih je ta razpoklina že prav nevarno zazijala. Naši liberalci so tem nevarnejši, ker trdijo, da so sicer tudi dobri kristjani, dokler vendar krščanske dolžnosti zanemarjajo in marsikaj počenjajo, kar pobožno slovensko ljudstvo pohujšati in med nami razpor zatoriti zamore. O Marija, mogočna Devica, izprosi našemu milemu narodu milost, da se nad njim izpolni beseda preroka: „Jaz bom spet zazidal razpokline njegovih zidov“. Suknja Jezusova, katero si mu ti, o Mati, stkala, je bila scela — brez šiva, in nikdo, niti njegovi sovražniki, se niso upali je razdirati. Hudobna roka bi vsakako tudi bila, ki bi se upala edinost katoliškega našega naroda razmikati. Da bi vendar dobili Duha zastopnosti: „da pravični iz vere živijo“ in ne iz narodnosti, in da vera narodnosti ne kali, ampak na pravega katoličana se kakor Bog, tako tudi dom in cesar slobodno zaneseta. Vsa narodnost pa, ki ne stoji na trdni podlagi verskega prepričanja, je omahljiva in sebična, mi nič za njo ne damo!

Če bode naš narod zopet vseskozi veren in pobožen, in ako bode vsak Slovenec ne samo sin matere Slave, ampak tudi otrok božji, o potem bode tudi Marija rada med nami doma, potem bi se precej z nami vrnila. O Marija, pridi vendar k nam nazaj na našo slovensko stran! O ko bi Ti vedela, koliko tvojih pesni se po naši slovenski domovini razlega, koliko rožnih vencev ti naši Slovenci vsak dan zvežejo, kako se tvoje podobe in tvoji altariji kinčajo, kako so pri nas goste tvoje cerkve in zlasti romarske tvoje cerkve čestokrat natlačene vernega slov. ljudstva, gotovo bi k nam nazaj prišla. O pridi vendar, mi ne bomo tvojega božjega Sina in tebe več žalili!

Čudna reč! „Sveta hišica“ je v Nazaretu stala kraj morja Genezaret. V Tersatu je gledala doli na morje, in tudi tukaj iz Lorete vidimo široko morje. Kaj le to pomeni?

„Velika, kakor morje je tvoja žalost“. Morje nas svari, naj bi več ne grešili, in Marije Matere več ne žalostili, ker je že itak velika kakor morje žalost njena. Mi slovenski romarji ti obljubimo, da te odslej ne bomo več žalili — tedaj pa le pridi zopet k nam. Amen.

V Loreti me je vedno čarala misel, da

bode „sveta hišica“ skorej k nam nazaj prišla. Kar pač srce poželuje, človek rad veruje.

Smešnica 21. Vojake so dobili v vas in tedaj pride čez nekaj dni višji častnik, povpraševati, kako da bi se kaj nesli. „Mati“, vpraša neko gospodinjo, „imate-li tudi vojakov pri hiši?“ — „Imamo“, odvrne ženka, „celih šestero imamo.“ — „Kako, ste-li zadovoljni z njimi?“ „Sem, vsi so prav pridni, samo malo preotročji.“ — „Preotročji?“ čudi se častnik, „kako menite to, mati?“ „E no“, skajšlje se ženka, „kar jim pride pod roke, vse čerjo imeti in česar jim človek ne da, to pa si vzamejo kar sami, sicer pa so pridni.“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Njih veličanstvo, svitli cesar so podarili 100 gld. za šolo pri sv. Vidu na Planini.

(Sv. birma.) Na binkoštno nedeljo so Njih ekscelencija mil. knezoškof 618 otrokom iz Maribora in okolice podelili zakrament sv. birme.

(Drž. zbor.) V sredo, dne 23. maja sta v drž. zboru na Dunaji govorila gg. dr. Frjančič in Gregorec. Oba sta se krepko potegnili za pravice slov. jezika v zemljišnih knjigah.

(Imenovanje.) Vlč. g. Franjo Danko, c. kr. vojaški kapelan in č. konsist. svetovalec dobrovniške škofije, sedaj v Mariboru, je imenovan za c. kr. vojaškega kaplana 1. vrste.

(Izjava.) V zadnji številki smo prinesli izjavo našega g. odgov. urednika ter v njej izrekli, da nismo v dopisu iz Celja v 1. štev. tega leta nikogar hoteli žaliti. To je gola resnica in smo torej to izjavo lahko deli v „Slov. Gosp.“, to pa na izrečno željo gosp. dr. Edv. Glantschnigga, ki je zastopal tožnike, t. j. volilne može, čijih imena so stala v onem dopisu. G. dopisnik, vsaj kolikor mi sodimo, ni imel drugega namena, kakor slov. volilcem povedati, da možje, ki ne gredó volit, ako so izvoljeni za to, niso taki, da jih še voli kedaj slov. ljudstvo za volilne može, v ostalem pa so lahko še popolnem vredni poštenja.

(Občni zbor.) Šmarsko-Slatinska podružnica sv. Cirila in Metoda ima v nedeljo, dne 27. maja svoj občni zbor, h kateremu vabi vse ude in prijatelje.

Odbor.

(Nova pošta.) Pri sv. Benediktu v slov. goricah odpre se dne 1. junija c. kr. pošta. Zvezo ima s pošto pri sv. Trojici in je ob enem nabiralnica c. kr. poštne hranilnice.

(Sv. misijon.) V ponedeljek, dne 27. maja, začne se pri Novi Štifti blizu Gornjega grada sv. misijon, traja pa do dne 3. junija. Oo. jezuitje iz Št. Andraža v lav. dolini bodo ga vodili.

(Bralno društvo.) V Braslovčah se je dne 13. t. m. ustanovilo bralno društvo. Predsednik mu je g. Fr. Prislán, njegov namestnik pa g. Fr. Korun. Mi želimo od svoje strani društvu veseli napredek in nič ne dvomimo, da ga mlado društvo tudi doseže, saj je odbor v rokah vrlih, zanesljivih mož.

(Cepljenje.) Pri sv. Ani blizu Cmureka so imeli na binkoštno nedeljo ne sv. birmo, pač pa cepljenje koz. Razsvitljen g. doktor iz Cmureka ni vdobil za to časa, binkoštna nedelja pa se mu je za to kaj prilegla. Ljudje pa so, se ve, da sila godrnjali. To godrnjanje je bilo pač premalo, tu je kazalo se pritožiti v pravem času zoper tako oskrunjenje nedelje.

(Koroške bukvice.) G. Fil. Haderlap, sedaj urednik vrlega „Mira“ v Celovci, izdaja še naprej „Koroške bukvice“, sedaj jih je izšel že 7. in 8. zvezček. V Postojni pa je prišla nova izdaja „Postojnske jame“ na svitlo. Le onim je cena 10 kr., tej pa 25 kr.

(Rana smrt.) G. Armin Pečovnik, bogoslovec IV. leta v Mariboru, je v petek, dne 18. maja umrl pri svojem očetu v Št. Lenartu v slov. goricah. Ranjci je bil jako nadarjen, pri tem pa ponižen in vseskozi izvrsten mladenič. Naj počiva v miru!

(Izlet.) Društvo „Triglav“ je prišlo v ponedeljek v jutru iz Gradca, kacih 70 čvrstih slov., hrv., česk. in bolgarskih mladeničev, v Maribor ter so po zajutreku v slov. čitalnici se odpeljali k sv. Lovrencu na kor. žel. Kakor se čuje, obnesel se jim je ta izlet vseskozi po volji in so se v torek zvečer zopet čez Maribor odpeljali v Gradec, nadaljevat svoje nauke.

(Tatje.) V noči, dne 22. t. m. so ulomili tatje v pisarno g. dr. Fr. Radaja, c. kr. notarja v Mariboru. Pisarna je v Tegetthofovih ulicah, torej na najživšem kraju, a vzdignili so križ iz okna ter premetali pisma in kacih 200 goldinarjev odnesli, ne da bi jih bil kdo videl. Kako je bilo to mogoče, zdi se človeku neverjetno. Kje je bila pač straža?

(Požar.) V ponedeljek, dne 21. maja, enelo se je pri Val. Turku, posestniku pri sv. Marjeti na Dr. polji, blizu 11ih dopoludne in je ogenj vpepelil 10 posestnikom hiše in gospodarska poslopja.

Listje uredništva. G. Fr. R. pri sv. B.: Prosimo nadaljevanja. — G. S. K. v Z.: Vas je že volja, toda nam je manjkar. — G. K. Fr. pri C.: Premalo zanimivo, kaj druga! — G. J. Q. v S.: Vase hlače so še prekratke. — G. L. V. na G.: Dajte nam roko, da je resnica, potem radi sicer pa pojde v kot. — G. M. G. v O.: Čemu ste tako hudi? — G. V. V.: Pride v „C. P.“

Loterijne številke:

V Lincu 19. maja 1888: 77, 55, 4, 80, 71
V Trstu „ „ 80, 46, 71, 69, 39

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so v tako obilem številu spremili našega preljubljenega očeta, oziroma tasta, gospoda

Franc-a Ksav. Ferk-a,

zdravnika in posestnika

pri sv. Barbari v Slovenskih goricah, k zadnjemu prečitku, izrekajo najtoplejšo zahvalo

Žalujoči zaostali.

Javna zahvala.

Dne 2. maja t. l. začelo je v občini Podovi okraj Mariborski goreti. Vsled hudega vetra je tudi nam podpisanim ogenj vse uničil.

Bili smo zavarovani pri zavarovalnici „Dunajsko zavarovalno društvo“, katero je škodo takoj dobro vcenilo in nam danes poplačalo po svojem glavnem zastopniku, gosp. Karolu Brezniku v Mariboru, Tegetthoffova ulica št. 32.

Primorani smo, da slavni dunajski zavarovalni družbi in tudi č. glavnemu zastopniku, g. Karolu Brezniku izrekamo svojo najpriščnejšo zahvalo in priporočamo omenjeno zavarovalno družbo vsakemu, kateri si hoče dobro svoja poslopja zavarovati.

Simon Ogrizek, Štefan Zafošnik, Štefan Lah, Štefan Pauman, Fr. Gassenburger, Joh. Peitler, Marija Lašič, posestniki.

Potrdi se od občinskega urada v Podovi, dne 23. majnika 1888.

Anton Mlakar, obč. predstojnik.

Gospodu **G. Piccoli-ju**, lekarju „pri Angelu“
v **Ljubljani.**

Vaša želodčeva esenca, ko sem slučajno spoznal, ozdravila me je popolnoma neprenehljive slabotnosti čreves in prebavnika, kakor tudi neznano mučee trdo-telesnosti. Dolgo iskal sem leka zoper to bolezen, ki mi je gotovo malo zadovoljnih uric v prihodnosti obetala; vse drugo zavživanje lečil bil je zaman in edino le Vašej neprecenljivej esenci se imam zahvaliti za popolno zdravje, ter Vam ostanem, predragi gospod Piccoli, za vse dni življenja za-njo najsrčneje ndan in hvaležen.

Na Dunaji 1887.

Spiridijon Pokrajac,
prof. kandidat.